

ACC. N:R M. 15281: 1-10.

Landskap: *Skåne* Upptecknare: *Ingemar Svensson, Lund*
Härad: *Ö. Göinge m. fl.* Berättare: *Anders Olsson, Lillhult*
Socken: *Hejäsås m. fl.* Berättarens yrke: *f.d. smedmästare*
Uppteckningsår: *1960* Född år *1876 i Önnestad*

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Imeden. s. 1-10.

LuF III

Skriv endast på denna sida.

Jag föddes 1876 i
Örnesholms socken där min far var
båfaren. Jag var redan som liten ganska
ofta hos en smid i socknen och fick
på så sätt lust för smidesyrket. Min
far skrev hanhantl. smid. smiden
Stofland i Fjällsbad i vilket han
levade att lära mig till smid. Jag
band mig för 3 år och för den
tiden skulle jag få 100 kronor och
mat och logi. Jag var 15 år då.
Skoldagen började halv
sju på morgonen och då skulle jag
som var tärning ha fyra uppbärst
när mårken och gratten kom. Vi
arbetade till sju på kvällen. Vi
brukade smida häskor varje mör-
gan till julest, som var vid

blodhan nio. Märker värnde honom,
gerätten dog och jag läggade. Dessutom
skulle jag dra bälgen. Vi arbetade
vi med separationen av redskap,
vapenbestyrning och havslagring. På
lördagarna höll vi på nästan lika
långt på kvällen. Lärningen fick
lämnas med jämna steg eftersom han
skulle göra i ordning i skedjan.
Det hände ibland, att man kunde
få till att gå på marknad.

Gerätten och jag fick
bo i en gerätthuset man över skedjan.
Där fanns ildstaden, så vi behövde
inte frys.

Märker var gammalmodig
och jag fick inte lära mig mycket
där. Jag fick bara vara rolig och

sko en enda gång, och det var när
dagen jag var där och vapenberedning
fick jag inte lära mig mycket av.
På kvällarna brukade
jag "faska". Jag gjorde de broddar,
fällhuvor och dolkar. Man kunde
få 25 öre för en huv, om man
sålde den till en bonddräng. För-
härskan var ju inte så duktig på
den tiden.

Efter 3 år flyttade jag till
Vymö, där jag fick börja som
geråd. Där blev jag mycket, så jag
fick jämt göra det mesta men
efter hans anvisningar. Där fick
jag pröva mig själv mycket men
det var lärorikt. Jag stannade där
ett och ett halvt år då jag

flyttade till Sörby och arbetade i en
medja som ärendades av Sörby lags
gods. Allt emendat var själv ink
med utan jag fick stå för medjan.
Vi arbetade en del del åt bönderna
i harken men godset hade förhåll
Min arbetsgivare och jag blev emellertid
osams och jag flyttade hos räddarens
försök att få mig att stanna

Därifrån tog jag till
Österlöv där fick jag
färdig medjan efter en åren
själv ink där med. Han tog bara
enhet betallningar. Det var 2 gållar
och en kärting. Vi hade vanligt
lantbrukssamhälle. Jag stannade
ink där länge utan arbetade på
en del olika ställen under tiden

perioder. Jag var ju ung och ville se
på mig och lära nytt. Jag arbetade
ett tag i Löwenberg. Där sysslade
jag mest med tillverkning av
skruvsnickeriverktyg. Man höll nämligen
på att bygga skammaren där. Vi
gjorde även andra saker och hade
en del lantbruksmide. Vi var
4 man i smedjan.

Vår arbetsplats var
Hörlans mekaniska verkstad i
Kristianstad, där jag arbetade som
smedare i 2 år och arbetade mycket
efter ritningar. Vi tillverkade sväng-
maskiner, maskiner, maskiner och lokomotiv-
mobiler.

Jag började dock arbeta hos
smedmästaren Lennar i Kristianstad

där jag var verksam. Vi gjorde en
hel del byggnadsritningar och en del
vapnar. Där stannade jag i 3 år.

Lämnade jag för
mig att jag skulle flytta och tog då
anställning hos en hushållsfru
i Lund. Jag minns att denne fru
vad han skulle komma jag inte
ihåg gjorde en del ritningar till byggnader
i Lunds domkyrka.

Jag arbetade sedan under
kortare perioder i Årbo där vi gjorde
järnvägsvapnar i Årbo och i Malmö.
Jag anordnade sedan
en studio här i Lundsby. Det var
1909 och 1910 här skulle jag betala
i anord. Jag bodde hos den f.d.
frun som jag anordnade av.

Jag var ink gift på den tiden. Vi var
barn i smedjan, jag sjölv en
gräsl och en lärking. Vi sysslade
hust med lantbruksmide. Jag gjorde
och så en del stubbrytare och sten-
gällar. Det fanns gott om sten på
ännarna här i hälsan, så till verk-
ningen gick bra. När även den tiden
hade gått ut, höjde jag en egen
smedja. med tillhördande beningshus.
Verktyg ingick inte i köpet. Det hade
jag själv. För allsammans betalade
jag 2500 kronor. Min förhädare
hade synt till Anriks för att
komma från stora skulder. Jag
höjde därför smedjan och hust
av fardingsåarna. Till en början
sysslade jag hust med lantbruks-

smick men övergick men och men
till att till verka den jätta.

När jag högt smidjan
fanns det varken kraft eller skinn.
Jag hade en barmaskin och den
drogs för hand. 1924 eller 25 fick jag
kraft och skinn. Plåtkan var den
fjärde jag högt och renare, även
en hammare 1927. Det var en
klavskinnshammare. Jag skaffade en
svan och så.

Jag höll på som smid
till för några år sedan. Jag var
79 år gammal när jag slutade.
Jag har ett par söner som tog
vid efter mig. De arbetade några
år i den gamla smidjan men
har nu byggt en ny modern

verksam där de tillverkar hagnar
och utför byggnadsarbete

järn och stål och kol
tog jag mer än dels från Otto Molin
i Kristianstad.

Vi var 2 smeder här
i Sjöbult som tidigt. Här var nog
inte arbete till mer än en, men
eftersom jag specialiserat mig blev
inte hantverksrösen så stora.

Jag kom mer ihåg att
det ofta var svårt att få betalt
av bönderna. Längre tillbaka var
det lättare. Då kunde det hända
ofta att man fick höra ut mer
än en gång för att få betalt.
Bönderna som mest var småbönder,
hade det ju inte så gott ställt.

De grubade friskt.

Vad drömde jag till här
då ibland. Ibland ville de nog inte
ha utan var mest ute och kippade
Toj de några gånger ett arbete, så
då hade de bara några dagar. De
såg mycket. Det var en hel del
shifft de upptörde all här.